

βουβάλι

βουβάλι, το, ουσ. [<μσν. βουβάλι(ν), υποκορ. του αρχ. ουσ. βούβαλος], το βουβάλι. **1.** άντρας πολύ σωματώδης, πολύ δυνατός: «δεν είσαι καλά που θα τα βάλω μ' αυτό το βουβάλι!». **2.** (υποτιμητικά και για τα δυο φύλα) αυτός που είναι παχύς, δυσκίνητος και περιορισμένης νοημοσύνης: «άντε, ρε βουβάλι, κουνήσου λίγο να τελειώνουμε τη δουλειά»·

- όσο κι αν αδυνατίσει το βουβάλι, πάλι για ένα βόδι κάνει, όσο και αν ξεπέσει ένας ικανός άνθρωπος, δεν παύει να είναι χρήσιμος: «του 'τυχαν απανωτές ατυχίες και χρεοκόπησε όμως, έχε τον υπόψη σου γιατί, όσο κι αν αδυνατίσει το βουβάλι, πάλι για ένα βόδι κάνει»·

- όταν μαλώνουν τα βουβάλια, την πληρώνουν τα βατράχια, βλ. λ. [βατράχι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας